

Ψιλοί, αλάστορες, ανιστόρητοι ηγέτες...

του Χρίστου Στεργ. Μπελλέ
συγγραφέα-πανεπιστημιακού
chbelles@gmail.com

Μιλώντας, πριν λίγες μέρες, στο συνέδριο νεολαίας του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος, η Άνγκελα Μέρκελ, με μια ακροδεξιά στροφή μπήκε ανερευθρίαστα στο ψηφοθηρικό λειμώνα της μετανάστευσης. «Το πολυπολιτισμικό μοντέλο της Γερμανίας απέτυχε. Δε χρειαζόμαστε μια μετανάστευση που επιβαρύνει το κοινωνικό μας σύστημα», έμπλεη πάθους, υποστήριξε. Τα λόγια της αποκορύφωση στα όσα ασύστολα προλάλησε στο ίδιο συνέδριο ο πρόεδρος της Χριστιανοκοινωνικής Ένωσης της Βαυαρίας, Χορστ Ζεχόφερ, εξιτάροντας συντηρητικά αντανακλαστικά: «Εμείς, τα χριστιανικά κόμματα της Γερμανίας, είμαστε υπέρ της γερμανικής κουλτούρας και κατά του νεκρού πολυπολιτισμικού μοντέλου». Με τις παραπάνω δηλώσεις τους οι δύο κυριότεροι εκπρόσωποι του συντηρητικού πολιτικού κόσμου της Γερμανίας «κλείνουν πόρτες» στους μετανάστες και γίνονται ζηλωτές και συνοδοιπόροι των ακροδεξιών, ρατσιστικών, εξτρεμιστικών πολιτικών κομμάτων της Ευρώπης, των οποίων η εκκωφαντική, εφιαλτική επέλαση στο σώμα της Γηραιάς Ηπείρου απαυγάξει σήματα λυγρά από το μέλλον.

Βιώνουμε έναν κόσμο ανισότητας και ποικιλότητας⁽¹⁾. Το χάσμα, σε πλούτο και υγεία ανάμεσα στους πλούσιους και φτωχούς, η μεγάλη πρόκληση κι απειλή στις γειτονιές του κόσμου, που χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες εθνών: σε κείνα που ο πληθυσμός τους ξοδεύει αλογάριαστα χρήματα για να διατηρήσει χαμηλό βάρος (σιλουέτα)· σε κείνα που τρώει για να επιβιώσει και σε κείνα που οι άνθρωποι δεν ξέρουν πώς θα εξασφαλίσουν το επόμενο γεύμα. Οξύτατες οι αντιθέσεις στα ποσοστά ασθενειών και στο προσδόκιμο ζωής. Οι άνθρωποι των φτωχών χωρών προσπαθούν να παραμείνουν ζωντανοί, να εξασφαλίσουν τα γηρατειά τους, αν επιβιώσουν, κάνοντας πολλά παιδιά, τα οποία ανατρέφουν με την ορθή αίσθηση της υικής υποχρέωσης και όχι μόνο...

Βιώνουμε έναν κόσμο ανισότητας και ποικιλότητας. Ανάγλυφη, προκλητική προμετωπίδα του η διαφορά στο κατά κεφαλή εισόδημα (400 προς 1) ανάμεσα στο πλουσιότερο βιομηχανικά έθνος (Ελβετία) και τη φτωχότερη μη βιομηχανική χώρα (Μοζαμβίκη). Πριν 250 χρόνια τούτο το χάσμα ανάμεσα στην πλουσιότερη και τη φτωχότερη χώρα ήταν περίπου 5 προς 1 και ανάμεσα στην Ευρώπη και Νοτιανατολική Ασία (Ινδία) 2 προς 1. Σε παγκόσμιο πληθυσμό 6,5 δις, τα 2,9 δις ζουν κάτω απ' το όριο της φτώχειας των 2 δολαρίων ημερησία και 40.000 παιδιά πεθαίνουν καθημερινά από πείνα, ενώ 6 πάμπλουτοι Αμερικανοί κατέχουν περισσότερα χρήματα απ' όσα οι υπόλοιποι στον πλανήτη.

Βιώνουμε έναν κόσμο ανισότητας και ποικιλότητας. Κόσμο ασύστολο, κυνικό, θλιβερό, τραγικό, υβριστή (αυθάδη έναντι του σύμπαντος) με την αρχαία του όρου έννοια. Έναν κόσμο, όπου κράτος και εξουσία έχουν: ο πλούτος, η κρατική τρομοκρατία, ο πολύτροπος ιμπεριαλισμός, το δίκαιο του δυνατού. Ελεύθερο χρήμα.

Φυλακισμένοι άνθρωποι. Έγκλημά τους: «η έλλειψη χαρτιών». Αλήθεια, τι χαρτιά, τι διαβατήρια, τι συστατικές επιστολές, τι άδειες επιτηδεύματος, τι πιστοποιητικά καλής διαγωγής προσκόμισαν στους ιθαγενείς των ακτών της Αμερικής, από την Ευρώπη της Αναγέννησης, ο Χριστόφορος Κολόμβος, ο Φερνάντο Κορτές, ο Φρανθίσκο Πιθάρο και τόσοι άλλοι «αριστοκράτες χούλιγκανς» και οι σύντροφοί τους (κακοποιοί, λωποδύτες, τυχοδιώκτες, καιροσκόποι, πανούργοι, ρεμάλια, τρόφιμοι φυλακών κλπ.) πριν τους μακελέψουν, τους δολοφονήσουν, τους ξεκληρίσουν;

Ποιος ερεβώδης θεός, άραγες, ευλόγησε Ισπανούς και Πορτογάλους να μοιράσουν τον κόσμο (άλλη βαριά μαρτυρία ύβρεως), εφορμώντας οι πρώτοι προς δυσμάς και οι άλλοι προς την αφρικανική ανατολή; Οι Ευρωπαίοι της απληστίας, της ισχύος, της αλαζονείας, στο όνομα των αυτοκρατοριών (ισπανική, πορτογαλική, ολλανδική, αγγλική κλπ.), όλες όψεις του ίδιου νομίσματος, **υπήρξαν για πολλούς αιώνες οι «τρακαδόροι»⁽²⁾ της παγκόσμιας Ιστορίας⁽³⁾**. Ο πλούτος, η ισχύς και η κυριαρχία τους δεν αποτελούσαν το θρίαμβο του καλού επί του κακού, ούτε του πολιτισμού επί της βαρβαρότητας. Τούτος ο μανιχαϊσμός εμπεριέχει μόνο στοιχεία αλήθειας. Αποφασιστικό πλεονέκτημά τους η κουλτούρα (προτεραιότητα στους σκοπούς και όχι τα μέσα) και η θηριώδης πολεμική μηχανή σε σχέση με τους «αθώους» αυτόχθονες της σφεντόνας, του τόξου, του ροπάλου. Οι Ευρωπαίοι μπορούσαν να σκοτώνουν πιο αποτελεσματικά από τους άλλους. Μπορούσαν να μεταφέρουν όπλα, όπου έφθαναν τα πλοία τους. Και χάρη στις νέες τεχνικές ναυσιπλοΐας τα πλοία τους έφθαναν παντού. Η ετυμηγορία της Ιστορίας αδυσώπητη: «Η ανθρωπότητα δε θα έβλεπε παρόμοιες τάσεις βιαιότητας μέχρι την εμφάνιση των ναζιστών (...) κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο»⁽⁴⁾.

Ο πληθυσμός της γης, το 2050, υπολογίζεται να φθάσει τα 9 δις, με το 90% ν' αναλογεί στον «Τρίτο Κόσμο». Τι θα σημάνει, όμως, αν τούτοι οι ντεσπεράντος όπου γης, επελάσουν, έστω και με πιρόγες, ενάντια στο 10% των γερόντων και άκληρων «αφεντάδων»; Τι θα συμβεί, αν απαιτήσουν τα όνειρα εκδίκησης; Αν ανοίξει τα οικονομικά τεφτέρια της η Ιστορία και οι αυτόχθονες τους αλογάριαστους λογαριασμούς που έχουν πιστώσει τους Ευρωπαίους δεσπότες; Εδώ, η μεγάλη πρόκληση και απειλή μαζί. Ο Καθηγητής του Χάρβαρντ, David S. Landes, έχει τη δική του κατηγορηματική στάση, αν δε βοηθήσουμε ουσιαστικά τούτους τους φτωχούς: «Αυτές οι χώρες θα επιδιώξουν να πάρουν αυτό που δεν μπορούν να δημιουργήσουν. Και εάν δεν το καταφέρουν εξάγοντας προϊόντα, θα το κάνουν εξάγοντας ανθρώπους. Με λίγα λόγια ο πλούτος είναι ένας ακατανίκητος μαγνήτης και η φτώχεια ένας δυναμικά καταγιγιστικός μολυσματικός παράγοντας, που δεν μπορεί να μπει σε καραντίνα. Και η ειρήνη και η ευημερία μας, μακροχρόνια, εξαρτώνται από την ευημερία των άλλων». **Ο έχων ότα ακούειν, ακουέτω. Είμαστε οι χρεώστες...**

---

(1)David S.Landes, *Ο πλούτος και η φτώχεια των εθνών*, εκδόσεις Α.Α.Λιβάνη, Αθήνα,2005,σελ.36,37

(2)τρακαδόροι (από την τράκα= το σελέμισμα, η απάτη) (3)στο ίδιο, σελ.37 (4)στο ίδιο, σελ.119